

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczi-utca 811 sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Zeisler M. (király-utca 60. sz.) Bécsben: Haenstein és Vogler (Neu-Markt 11. sz.).

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Előfizetési fölhívás

a „Székely Hirlap”

polit. és társadalmi lapra s a „jogász-egylet” közlönyére.

Előfizetési ára:

Oktober—decemberi évnegyedre 2 frt.

A jogász-egylet tagjainak . . . 1 „

Rápolty Károly,
szerkesztő.

Az előfizetési pénzeket kérjük mielőbb beküldeni, hogy a lap küldésében évnegyed kezdetével tájékozva lehessünk s a kellemetlen reklamációkat megelőzhessük.

Wittich J. könyvkereskedése,
kiadó.

Indignatiók.

A kedvetlenségre, melyet a bíróságok szervezése egyeseknél az ország minden szegletében kelteni fog, előre lehetett számítani. Ugyanazért nem ütközünk meg azon, hogy a „Gazetta Transilvaniei” oktob. 7-iki számában feljajdul azért, hogy a kinevezett elnökök között oly kevés román nevet lát, s még a románt sem akarja románnak elismerni.

Régi nóta, s hosszason fogják még fujni! Mert annak, ki szerfelettire vágyik: az „elég” fogalmával birnia alig lehet; — és a ki oly erősen van lánczolva édes magához: annak bizony magasba repülni nem lehet, s így nem lehet föl-emelkednie azon magaslatra sem: hol a közügy érdeke a magán érdekek felett egy tisztultabb légkörben lebeg.

A románok egyesei a „nemzetiség” nevében támasztott követeléseiknek határát maguk sem ismerik; mi volna tehát nékiek elég? egyesek, mondjuk, — mert a nemzet maga nem román, szász, vagy magyar elnököt és bírót, hanem mindenekelett: jó bírót, jó igazságszolgáltatást követel.

Azon sem csudálkozunk, hogy azok, kik elnökök voltak, netaláni kimaradásukért keserűséget éreznek; pedig ugyancsak számíthattak reá, hogy 48 polgári és 6 urbéri bírósági elnökből 22 állomásra mindenik csak el nem fog helyezettetni? de számot kell vetnünk az emberi természet gyengeségével is, mely rendszerint legkevésbé képes önmagát legyőzni. Még azon sem csudálkozunk, ha egyesek, kik közelebb vagy távolabbi befolyásukra támaszkodva, nem voltak képesek pártfogoltjaiknak bevitelét keresztül vinni, — boszuságuknak kifejezést engednek... De:

azon a nyilatkozaton, mely a „Magyar P.” okt. 8-ik számában „Egy marossszéki polgár” aláírással megjelent: lehetetlen nem csudálkozunk!

Ez a jó „polgár” azt mondja: „elveszett minden, kihalt Marossszéknak régi dicsősége, a feledés tengerébe vettetik...”!

S miben nyilatkoznak e szörnyűségek? Egyedül csakis abban: hogy a M.-Vásárhelyt szervezendő törvényszék elnökévé Damokost nevezték ki, a ki ugyan ős székely nemzetségnek és még nem is gyarló ivadéka, de sem nem marossszéki, sem nem Vásárhelyt rengették bölcsőjét.*)

S miért bántak oly mostohán? mert Marossszék legtöbb áldozatot hozott a „jobboldal” oltárára! — mond ama „jó polgár”. És mi a consequentia belőle? Megmondja ám ezt is a „jó polgár”: „ellenzék nélkül nincs is igaz alkotmányosság!” Tehát azok, a kik eddig a „jobboldal” oltárára legtöbb (és oh, de sajnós! a „jó polgár” szerint — nem önzetlen) áldozatot hoztak, mert Domokos elnök lett, ha szinte nincsen is egyéb vesztés benne, mint az, hogy D. nem marossszéki: legyenek ellenzékiekké, baloldaliakká!

És ki tudja, ki fog ügyésznek kineveztetni? s ha még ez sem talál marossszéki lenni — akkor természetesen: kétszeresen baloldalivá kell lenni! S hát azután még a bírák! ekkor már háromszorosan, négyszeresen s ki tudná hányszorosan!... Így szépen eljuthatunk nem csak a szélső balhoz, hanem alkotnunk kell végre egy „legszélső” és „legeslegszélső” baloldalt, s rá vonhatjuk Marossszék „rég-i dicsőségére” az áttörhetlen homályt, hogy a multnak egyetlen sugara se világoljon be többé az ősi közérdek- és honszeretet erényét galádul tapodó utókor nyomorult éjjelébe...

Legyen valaki bármi nagyon elkeseredve édes „én”-je vagy fájlaltja miatt, mi azt hisszük, igaz hazafissággal, a közügy szeretetével keblében, — „a jó polgár” consequentiájára nem léphet. Maga az ellenzék is tiszteletre méltólag így felel erre: „ez ugyan nem szabadelvű gondolkodás!”

Hát ha a „jó marossszéki polgár” kissé konstatalná a helyzetet?

A királyi törvényszéknek kinevezés utján szervezése: törvény. E törvénynek hódolni: talán csak hozzá tartozik az alkotmányossághoz? A kinevezés utján szervezéssel saját felelőssége terhe alatt meg van bizva az igazságügyér, maga a törvényhozó testület által. A törvényhozás ezen intézkedésének tiszteletben tartásában is talán csak kereshető egy kicsinyke alkotmányosság.

És mit akarunk mi? Nem-e azt: hogy az igazságügyér szervezzen úgy a hogyan mi szeretnők diktálni? Az egyiket nevezze ki azért, mert houvéd volt; a másodikat azért: mert 1848-nak mártyrjai közé tartozott. A harmadikat azért: mert hisz, terhes családja van; a negyediket: mert a jobboldalnak csüggedetlen kortese volt; az ötödiket: mert román; a hatodikat: mert „ujszász”, — a hetediket: mert „ó-szász”! s a t.

*) Látszik tisztelt barátom, hogy nincs beavatva ott a „Hargita” alján a mi kedves városunk szociális felfogásaiba. Tudnia kell, hogy itt nálunk a legelső kritérium: az atyafisági nexus. Elv, képesség, munkaság etc. mind csak azután jönnek... Vagyunk itt „idegen” magyarok is, és hála isten, nem ezek a legrosszabbak.

Szerk.

s a t.!) — — — De azután az igazságszolgáltatás épségeért, jóságáért, haladásáért: egyedül a minisztert tesszük felelőssé!! pedig az ügy érdekének kivételével — minden egyéb vonzalmainkat óhajtjuk kielégíttetni általa!

És ezt nevezik minálunk szabadságérzetnek, hazafi hűségnek, közügy-szeretetnek! És a sajtó gyámolítójává szegődik gyengeségünknek...*)

Emelkedjünk kissé a tiszta hazafisság színvonalára!

A minisztert csak egyetlenegyért lehet megtámadni: ha képteleneket nevez ki.

De nem azért, ha ezt vagy amazt mellőzte, különben a felelősséget levettük vállairól. A minisztert mi akkor hibáztathatjuk voltaképp: ha az új bíróságok nem lesznek jobbak a mostaniaknál, ha igazságszolgáltatásunk ügyfolyamatja a helyett, hogy emelkednék, sülyedni fogna. Valameddig ez bebizonyulva nincs, kinevezése miatt őt megtámadni jogosulva nem vagyunk, s még kevésbé megtagadni politikai meggyőződésünket a netalán mellőztetés miatt.

Még az egyéni keserűségnek is van nemes és biztos orvosszere; gondoljunk csak kissé komolyan utána.

Hogy 22 állomásra 54 elnök be nem térhet: annyi már matematikailag is bizonyos volt. De hát az, a ki elnöknek nem maradhatott, nem szolgálhat-e, mint bíró? Hiszen, a kit nem gyomrának és zsebének töltése vezetett csupán a közszolgálatnak nem épen tövises pályájához, hanem az anyagiak mellett azon nemesebb ösztön: hogy hazájának és nemzetének javára legyen; szóval, a ki igazán azt keresi, hogy ama hasznos munkával kiérdemelt díjért, melyet az ország hivatala nyújt, a hol lehet, a közérdeket szolgálja: fájdalom nélkül le fogja vetkezni sérülékeny ambícióit, s tovább halad a nemes küzdők sorában csüggedetlenül!

És ha szintén a bíróságokhoz beférni nem lehetne: hát a közigazgatási téren szolgálat nem most közelben nyílik-e meg uraim!? Nem lehetend-e hasznosítani ott is ismereteinket úgy magunk, mint a haza javára?

Bizony-bizony, ha minden hazafisságot levettünk volna már, s nem ott szolgálunk, a hol a haza hív bennünket, hanem szeszélyünknek kéjlakát fogadjunk el csupán: úgy szomorú lesz a hazának sorsa, még ha mind csupa ellenzékiekké válnánk is.....!

Hargita.

*) Hát ha még azt is számba vehetnők itt, hogy innen is, meg amonnan is mily flagrans koromfekete indokokat sugdostak be Pesten, hogy: X-t és Y-t és Z-t, habár más különben mindenképpen igen tiszteséges úri ember, helybeli, vagy vidéki, de mégis — ezért, meg amazért nem kell, nem lehet kinevezni sem elnöknek, sem semminek... Oh szegény miniszter, ha még ezekre is hajtania kellett volna!

Szerk.

**) „Da liegt der Hund begraben.” Ez a dicsó kufársága a napi sajtó egy részének! Ez a kész piac, melyen a polgárok politikai értéke minden órán vásárra állíthatatik, s a bódés maga üti a nagy doból és trombitál hozzá: „Ki ad többet?” Oh nem ilyen a szabad sajtó!

Szerk.

Értesítés és meghívás a maros-vásárhelyi jogász-egylet tagjaihoz.

A maros-vásárhelyi jogász-egylet folyó évi közgyűlése november hó 10-én fog megtartatni, a következő tárgysorozattal:

1. elnök- és jegyző-választás,
2. jelentés az egylet évi működéséről,
3. a rendes ülések véleményei és javaslatai,
4. a számvizsgáló bizottság jelentése,
5. a jövő évi költségvetés megállapítása,
6. az igazgató-választmány és a tisztviselők megválasztása,
7. tanácskozás az egylet közlönyére vonatkozólag,
8. indítványok.

E gyűlésre a választmány, az alapszabályok 57. §-sa értelmében az egylet helybeli és vidéki tagjait ezenel meghívja s egyszersmint felkéri, hogy minél számosabban szíveskedjenek megjelenni.

Maros-Vásárhelyt, a jogász-egylet választmányának 1871 szeptember 13-án tartott gyűlésből.

B. Apó Károly, egyleti elnök.
Vályi Gábor, titkár.

A magyarországi „Protestans egylet.”

E hó elején egy legújabb vallásos mozgalom indult meg Pesten, mely eredetileg általános vallási „Reform egylet” cím alatt lépett fel s mint ilyen több oldalról meleg simpathiakkal üdvözöltetett, és sokan a jelenkori vallási küzdelmek üdvös kiegyeztetését remélték ez egylettől hazánkban.

Több jeles férfit látunk e mozgalom élén, de úgy látszik mégis, hogy nincsenek meg benne azon erős elemek, melyek a czélzott magas érdekek gyakorlati megtestesítését keresztülvinni elegendő hatállyal bírnának. Nem akarunk azért preokupálni semmi véleménnyel, s ismertetésül közölni kívánjuk — pesti lapok után — az egyesület működésének és törekvéseinek lényegesebbjeit.

„Az egylet” mindenekelőtt oda akar hatni, hogy a XVI. századbeli reformatió, mint a mai polgárosodásnak egyik megindítója, el valahára alapelvéből folyó minden következményeit kifejtse, s álláspontul nem a 4-ik századbeli, már romlásnak indult kereszténységet, hanem Jézusnak ez evangéliumból ismert tiszta vallását vegye. Akarunk egyházat, mely nem tantételek, hanem emberi-ségi nemes czélok egységén alapulva a lelkiismereti szabadságot óvja, nem pedig hóhérolja. Akarunk egyházat, mely Jézus igazi szellemében a lelkeket szeretetben egyesítse s nem olyat, mely érthetetlen dolgok feletti vélemények miatt az embereket egymástól elidegeníti.

Akarunk egyházat, mely a hivatást példaadás által jézusi tiszta életre, önfeláldozó szeretetre ösztönözzé, de nem olyat, mely a hívek lelkiismeretén uralkodni és elméjüket érthetetlen tantételek igájába fogni törekszik. Akarunk egyházat, mely lelkeket gyűjt, s nem olyat, mely ajtót mutat annak, ki egyik másik kérdéses czik felett saját véleményét mer nyilvánítani. Akarunk az egyházban vallást, olyat minnő Jézus tanított, isten- és emberszeretettel, engesztelékenységgel, könyörületességgel, alázatossággal s minden körülmények között a gondviselésbe való bizadalmat hirdetőt.

Akarjuk a lelkiismeret vallását, mely nem teszi függővé az ember üdvét ilyen vagy amolyan vélekedés hívesétől, hanem a lélek tisztaságától, a jónak erélyes akarása és teljesítésétől s a bűn feletti őszinte törődésétől.

Akarjuk a tett vallását, mely nem áll üres szertartások gyakorlatában, nem elcsépelet imák ledarálásában, hanem abban, hogy vágyainkat fékezve, akaratunkat irányozva, egész életünket az emberi tökély legszebb példányképe, Krisztus után idomítja; tett vallását, mely a szenvedő emberiség iránti munkás szeretetben nyilatkozzék.

Akarjuk a világosság vallását; mely visszautasítson minden babonát, minden vakhitet és ösztönözzen az igazság őszinte keresésére, hogy előbb haladjunk igaz ismeretben és tudományban.

Akarjuk az alázatosság vallását, hogy ne bizuk el magunkat arasznyi korunk tudományában, hanem valljuk a szt. íróval, hogy „sok rendben és sokképpen szólott régen is isten az atyáknak.”

Elnök indítványára Ballagi beszéde magyarul, németül és szlávul fog kinyomattatni, következik a négy alapszabály-javaslat fölolvastása: az első az egylet indítványozói, a második az erdélyiek, a harmadik Litkey Péter, a negyedik a sárospatakiak készítette.

Élénk szóvita fejtett ki az egylet elnevezése felett, némelyek „reform egylet” mások „prot. egylet” czimén akarván nevezni.

Az egyes pontok kevés változtatással a bizottság formulázása szerint fogadtatnak el. A nevezetesebb pontok következők: 1. A „magyarországi prot. egylet” azoknak körében alakult, kik a magyarországi prot. egyháznak Krisztus szellemében való megújításra törekednek. 5. Tárogatásában részesít mindenféle irodalmi és társadalmi vállalatot, mely a különböző vallásfelekezetek tagjai közt a kölcsönös szeretetet, műveinek gyakorlását, s általában a nép válasos-erkölcsi javát és tökélyesedését előmozdítja.

4-én az ülés folytatott. A gyűlés elé két tárgy terjesztetik: a tagsági díj és az egyleti választmány székhelyének meghatározása.

Az első illetékes némi vita után a gyűlés abban állapodik meg, hogy az első egyleti évre, vagyis a jövő közgyűlésig, minden tag tetszés szerinti díjt rólhat le, a tagdíj végleges meghatározását így a jövő közgyűlésnek hagyván fön.

A választmány székhelyeül a gyűlés az egylet első három évre Pestet határozza, hol az egylet közlönye is kiadatni fog.

Szeremley Samu olvassa már bejelentett értekezését a vallási reformok szűkegyességéről. Értekező fölolvastását megelőzőleg sajnálatát fejezi ki a tegnapi végbement cím változtatás fölött, mely által úgy mond, úgy érzi magát, mint az „ki gyermekét megtagadja, s ki mást fogadott.” Ő értekezését még a régi „reform” czimhez alkalmazta s azért kész visszavonulni, ha a gyűlés úgy akarja. Számos „balljuk” kívánja azonban a fölolvastást. Az értekezést sok helyütt zajos helyeslések szakították meg, s a hallgatóságra a legjobb benyomást tette. Szabatos modorban körvonala az a vallási reform mikénti életbeléptetését, s fölírni akarja a szabadelvű laikusokat, kik most „méltságuk alatti”-nak tartják azt, hogy a vallás ügyeivel foglalkozzanak. Itt akarja ő a leggyökeresebb változtatásokat. Az egyházban mindenki illetékes s illetékességét kell, hogy fölhasználja; végre a vallást a külső tekintélyre való támaszkodástól egészen meg akarja szabadítani, mert ez a vallás legveszélyesebb mélétye.

„A régi romok elhordandók, a tér tisztogatandó, az ut egyengetendő. Most még csak az előkészületek aerájában vagyunk, de annyit már most is tudunk, hogy a hit, mely így fog keletkezni igaz, egyszerű, s természetes lesz, a népek szereteteinek igazi evangéliuma.”

Ballagi Mór a fölolvastást kitünősen fogja lapjába a „Protestans egyházi és iskolai lap”-ba vezéreziknek ajánlkozik fölvenni. Átadtatik. Az értekezés el-

nök indítványára szintén német és szláv nyelvekre fölfordíttatni. A nyomtatási költségekre Tolcsvai Nag Gedeon 20 frtot ajánl. (Eljén!)

Vizakna, október 5-én 1871.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Bocsánat, hogy az ön becses lapjánál kapogtatok ezen igénytelen soraimmal, de miután e lapban városunkról soha nem olvastam,*) azért egy kis helyet kérek. Ezen különböző nemzetiségek között szigetelt 1200 lelket számláló vizaknai református magyar egyház a múlt napokban szentelte fel új orgonáját — miután még a 14-ik századból való tágas templomunkat a kisebb szerű orgona hangja alig volt képes betölteni már régóta közözhajtássá vált, ennek helyébe egy nagyobb szerűt állítani hanem ez csak mind jámbor óhajtnak maradt egész a jelen évig mikor aztán országgyűlési követünk Mélt: Korizmic László ur megértvén egyházunk közözhajtását és anyagi helyzetét s bár más vallás felekezetekhez tartozik, mégis ő tévé meg az első lépést új orgonának létrehozásában e czélra 500 o. é. forintot adományozván, mihez hozzá járult még a hívek áldozatkészsége és buzgótsága, lemondván pár évig az őszi szabad keresomárolási jogról, ennek hasznbérét is e czélra ajánlották; minek folytán azután brassai orgona-művész Nagy Józseffel szerződésre léphetünk, a ki 5 hó alatt 960 forintért oly orgonát készített, a mely mind külső csinoságára, mind belső vasgépzetére új modoru szél-ládájára s mindenek felett összhangzó gyönyörű hangjára nézve a 6 változazu orgonák minájul tekinthető, s templomunknak teljes díszére válik, ennél fogva nevezett Nagy Józsefet, mint tehetséges orgona-művészt minden egyháznak jó lélekkel ajánlhatjuk.

Pávai József,
presbyter és egyházi pénztárnok.

Maros-Vásárhely képviselő-testületének f. e. szept. 23-kán tartott XX-ik közgyűlése.

A mult gyűlés jegyzőkönyvének megállítása után Szarvadi Lajos tanácsos, mint kinevezett árlejtési biztos jelenti, hogy a második nagyhíd felépítési munkálatai fölött az árlejtés mai napra tüzetett ki, de arra csak egyetlen vállalkozó jelentkezett, s ez is a közzétett feltételeknek csak következő megváltoztatása mellett kíván az árlejtéshez hozzászólni, t. i. ha a városi közönség által kiszolgáltatandó cserfákért az előirányzott becsár nem vonatik le és ha a kérdéses cserfákat maga a közönség szállíttatja az építési helyre. A képviselő-testület tekintetbe véve, hogy ezen már 2-dik árverésen sem jelentkezett egynél több vállalkozó, s hogy a mostani viszonyok között a feltételek csakugyan módosítást kívánnak; elhatározta, miszerint a padlóknak való cserfákat a város az erdőn ingyen szolgáltatja ki, a beszállítás azonban a vállalkozót terhelendi; továbbá a felkialtási árt is 12 ezer ftra emelte. Ezen feltételek mellett 15 napi határidőre újabb árlejtés hirdetésével és megtartásával a tanács bizatott meg.

A közmunkaügyi bizottmány, kérése következtében a közgyűlés részéről az alábbi széles körű felhatalmaz-

*) Ez épen nem csuda mert imé most először van szerencsém egy ottani tudósításhoz, Parancsoljanak minél gyakrabban! minden nemes közügy számára mindenkor nyitvák e lap hasábjai.

Szerk.

TÁRCSA.

Max Stolprian.

— Zachokke Henrik humoreszkje. —

(Folyt. és Vége.)

Minő bókokat csinált a nagy társaság köröttem, azt nem tudom; mert még mind nem volt bátorságom felpillantani, hanem, mint előbb sítelve, „alázatos szolgálja”-val bókoltva, körben tovább haladtam, míg egy újabb szerencsétlenség udvariaskodásomnak határt s véget nem vetett.

Tudniillik buzgó bókolásaim folytán, lábaimmal már a pástétomig juték, mely még ott feküdt a pallón; mert a szolgáló borzasztó ijedeimében még sokáig nem birta vala felszedni; hanem merev szemekkel nézett a szakács-művészetnek a szobapallón heverő mesterművére, a nélkül, hogy hozzányult volna.

Tehát egy újabb bókolásom alatt tintafoltos lábammal a pástétomba léptem. Nem láték semmit; mert ez udvariaskodás alatt szemem előtt minden kékke vált. Most szégyenteljes ugyan, de igen természetes módon, a pástétom-tésztaiban elcsuszamodom, elvesztém személyi és politikai egyensúlyomat s a mily hosszú vagyok — öt láb két hüvelyk — a földre terülök, nem csekély ijedelmére és nevetésére az egész tiszteletreméltó nagy társaságnak. Estemmel még két széklet is felfordíték, melyekben megfogodzni akartam; nem csak, hanem egy fiatal szerény hölgy is, ki gyaníthatólag azok egyikére akart leülni, ép oly gyorsan, mint széke, terült mellém, le a padlóra. Oh ég! és ez az én Berbelim volt. Erre iszonyatos riktás keletkezett, én is kiaháltam a pallón, midőn a két széken kívül magam mellett a földön még egy hölgyet láték feküdni, s hirtelenében azt véltem, hogy erős földrengés támadt. De szerencsére az nem volt földrengés, mely ezen szánakozásra méltó esést okozá; ha-

nem, mint mondtam, csupán egy borju-pástétom. Fölállánk. A nagybátya sietett az egész dologból tréfát csinálni. De ő jól tudott ám tréfálózni. Én szerottem volna sirni s csaknem halálra szégyeltem magamat. A kállya mellé állottam s egy szóval sem kérék bocsánatot, hanem, mert körülem minden nevetett és kacagott: én is neveték s lopva tekinték a szétlapodott borju-pástétom felé.

Végre asztalhoz kelle ülnünk. A nagybátya elég udvarias volt nekem Berbeli mellé mutatni helyet. Szívesebben ültem volna egy tüzhányó hegy, mint e szép és jó gyermek mellett; mert csodálatosan oda lett bátorságom leendő arám közelében. Csak futólag pillanték fel az asztal körül ülő nagy társaságra, midőn a levest körülhordozták.

Berbeli kisasszony telemert számomra egy tányért, én azt illetlenülek tartám elfogadni. Neki nem volt még leve. Bókolni kezdtem ismét a leves fölött s már érzém előre, hogy ezek az istenadta bókok újból balul fognak kiütni; azért sietve kértém a szép Berbelit: tartsa meg magának a levest.

Midőn így kérva, szép kék szemébe tekinték, nem láttam a tányért, melyből épen a forró-meleg leves valóban Berbeli ölébe s ruhájára folyék. Én most hirtelen visszakapom a levest, mire annak fele az én ölömbe asztalkendőm és ruhámra ömlék. Megosztók testvériesen. Ezt soha sem feledem el; úgy jó nekem most is az egész, mintha ma történt volna. Rák-leves volt. A jó Berbeli felkelt az asztaltól. Én bocsánatot kérő szavakat dadogék. Engem vigasztaltak s más tányért adtak.

Midőn nadragom az áradattól még mind gözölgött, az alatt az abrosz egyik szegletét, asztalkendő helyett, mellényem gomblyukába gombolám. De Berbelinek föl kelle ruháit cserélnie. Ő megjött ismét s én úgy, a mint tudék, ezerszer kértém bocsánatát. Mihelyt láttam, hogy ő barátságosan mosolyog, nekem is megjött bátorságom s kezdém fölzáritani az aggalom verejtékét arczomon, természetesen, nem kezemmel, hanem zsebkendőmmel. De a szerencsétlen zsebkendő!

A tipta eseményét már egészen elfeleddem volt,

mindamellét, a mi azóta velem jelentősebb történt. A verejték felszáritásánál egész arczomat bedörgölém tintával, úgy, hogy midőn a zsebkendőt ismét zsebembe akarám gyűrti, a nagy társaság csodálkozástól elfogultan látá, hogy én szerencsenné változtam. Ekkor ismét nagy zaj és nevetés keletkezett.

Udvariasságból én is hangosan felkaczagtam s nevettem egy jó darab ideig, míg észre vettem, hogy a hölgyeket az én irtózatos arczom remíté el. Most láttam be először, hogy e játékban zsebkendőm bolonddá tett, s hogy nekem borzasztó kínzésűnek kell lennem. Megrémultem és sietve ugrám fel az asztaltól, hogy a konyhába szaladjak mosdani. De mi történt ekkor? Magam után lerántom az abroszt — az átkozott abroszt — melynek szegletét mellényem gomblyukába fűztem vala. Minden tányér, sült, saláta, spinot, üvegek, kések, villák, poharak, halak, pecsenye, kanalak, sórtartó s több holmi eszevesztett hullottak utánam nagy zörejjel a szoba-pallóra. A vendégek tátott szájjal ültek, mintha csak oda kövültek volna s nézték a pompás felterítést, mikép onon az el egészben szemek előtt, s az annyira kedvencz falatokat, melyeknek ők már oly bensőleg örültek vala.

Kezdetben, midőn láttam, hogy minden tepsí és tányér mögöttem van s engem követ, a dolgot boszorkányságnak tartottam; mignem a nagybátya mindkét lábával az abroszra nem ugrott. Ez kirántá az abrosz szegletét mellényemből. De én teljes sebes rohamban többé nem a konyhába, hanem a lépcsőzeten le, szaladtam az uton végig haza felé. Négy egész hónapig senkinek sem mutattam magamat. Ez idő óta soha sem gondolék a nászülésre szédülés nélkül, sem a nagy társaságra a nélkül, hogy hideg-lázat ne kapjak.

Beszéld el kedves olvasó mindenütt s ismételtén az én szerencsétlen esélyemet barátaid körében. En magam is nevetem most szerencsétlenségemet, de esélyem fiatal uraim némelyeinek, például ugyan nem, azonban óvástul és tanulságul mégis szolgálhat.

Paal Gyula

tatást nyerte: hogy a Régibarmvásárcsú mind két oldalvonalának kiegyenesítése által igényelt kisebb földrészeket, □ ölt 4 fttal számítva, kisajátíthassa, eladhassa, sőt a szegényebb sorsuaknak ingyen is átengedhesse. Továbbá felhatalmaztatott nevezett közmunkaügyi bizottmány hogy a Nagyköz kikövezésére szükséges kavicsalmokat a Telekiféle régibarmvásárcsútelek oldalából alkú szerint kihordathassa, s a Nagyköz egyik oldalán kőburkolata ideiglenes vízárkot készíttethessen, végre hogy a Régibarmvásárcsú azon birtokosainak, kik az uteszaszabályozás folytán épületeikben némileg károsultak ugyan, de a házuk előtti föld levágásába beleegyeznek a városi közönség téglakészletéből a szükség szerinti ingyen téglasegélyezést felajánlhassa; a kintalással pedig a tanács bizatott meg.

A helyi minorita szerzház szept. 28-ki átiratában értesíti a városi képviselőtestületet, hogy emennek szept. 23-án kelt végzésében foglalt pontozatokat elfogadja, s a Nagyköz kiszélesíthetése által igényelt s mértékileg kijelölt földterületet saját telkéből áthocsátani kész a következő feltételek előleges teljesítése mellett: 1. a tizenkétezer fttal kisajátításár fizetessék le készpénzben; a korlátok és kapu kellőképp állíttassanak fel; 2. a kisajátított földterület mielőbb átvétessék; 3. A lakókkal jövőre a városi közönség egyezkedjék, sőt a haszonbérletet is ez szedje; 4. A kisajátítás eredményezte költségeket és bélyegilletékeket, mint verőfél a városi közönség hordozza, s végre 5. szór a vételárnak netán ki nem fizetendőt részlet után 5% kamat köttetik ki. — Ezen értesítvény egész terjedelmében elfogadhatván, kiadatott a közmunkaügyi bizottmánynak a végett, hogy a kisajátítási szerződést a minoritaház tagjaival megállapítván, az aláírásra felhatalmazott tanácsosai közölje azt; egyebekben pedig szorosan alkalmazkodjék a képviselő-testületnek mult alkalommal hozott végzéséhez. Ezen határozatról a szerzház is értesítetteti fog.

A nagyszebeni cs. kir. katonai építészeti igazgatóság megtalálja a városi közönséget az iránt, hogy az itteni váracskülterületének a közönség tulajdoni birtokába történt áthocsátása felett folyó évi szept. 12-én fölvett jegyzőkönyvből két záradék kimaradván, ahöz utólag a jövőben fölmerülhet minden nemű vizáldokadás kikerülése tekintetéből még az alábbi két pont csatoltassék, s irassék alá a bizottmány tagjai által, u. m.

1) A katonai kincstár és Maros-Vásárhely város közönségének tulajdonát a közötti határvonalul jövőre nézve mostantul fogva a váracskörfala, a mint az a mellékelt tervrajzban kijelöltetett, fog szolgálni. Ezen körfal az azon belül létező épületekkel és földterületekkel együtt, a katonai kincstár tulajdona marad, miglen a körfalon kívül fekvő terület Maros-Vásárhely város közönségének tulajdonosi joggal átadatik.

2) Kötelezi magát a városi közönség, hogy a már tulajdonává vált, a váracskörfala és a tervrajzban sárga színnel jelzett vonalközött fekvő területre, mely kizárólag a közlekedésnek tartatik fen, semmi névvel nevezendő épületes nem fog építtetni.

A képviselőtestület tekintve, hogy a cs. kir. közös hadügyministerium a király ő Felségéhez tett s másolatban a kir. biztosság által közölt felirati ajánlatában maga beismerte, hogy e vár eredetileg a városi közönség által és saját tulajdon földterületére építtetett, és hogy a városi közönség a váracskörfala- és épületeivel egyetemben tulajdonába leendő visszaadása iránt legfelsőbb helyre folyamodott is, de arra véghatározatot még ezideig nem nyert; a katonai kincstárnak a váracskörfalához s az azon belüli épületek és földterületekhez formált tulajdonjogát egyáltalában el nem ismerheti, annyival kevésbé, mert a helyi ev. ref. egyházközönségnek temploma is, ahöz tartozóival együtt, a váracskörfal; ezeknél fogva a közölt záradék első pontját a folyó év szept. 12-én fölvett tárgyalási jegyzőkönyvbe a városi képviselőtestület utólag sem igtathatja be. Mely értelembevértetésével a cs. kir. katonai építészeti igazgatóságnak a tanács bizatott meg.

A városi közmunkaügyi bizottmány jelentése folyán mérnök Jelinek Antalnak a nagyköz és régibarmvásárcsútelek lejtmerése, a szabályozási munkák vezetése, felügyelése és végső megvizsgálása körüli fáradozásáért a kövezet-alapból 300 fttal való megjutalmazását határozta el a képviselőtestület, mely összegből 100 ft azonban, a fennmaradó összeg pedig a munka előhaladtához képest a közmunkaügyi bizottmány ajánlatára fog kifizettetni. Az ily értelmű szerződés megkötésével a nevezett bizottmány, a pénzösszeg kintalásával pedig a tanács bizatott meg.

Ugyancsak a közmunkaügyi bizottmánynak betervezése folytán Bodai Demeternak 30 fttal havi fizetéssel városi téglavetető biztossá, Szöllösi Sámuelnek pedig felügyelővé 40 fttal havi fizetéssel történt megbízatásuk a képviselőtestület által utólag jóváhagyatik, s fizetéseiknek az építkezési alapból f. é. július 1-től fogva a téglavetetésnek ez ősz folytani bevégezéseig leendő utalványozására a tanács felhatalmaztatott.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

Helyi dolgok.

— **Nyilvános köszönet.** Nagyméltósági gr. Péchy Manó erdélyi királyi biztos ur ifjúsági könyvtárunkat tetemes ajándékokban méltóztatván részesíteni: alattit ő nagyméltóságának e kegyért az ifjúság nevében leghalásabb köszönetét nyilváníttja. Maros-Vásárhelyt, 1871. okt. 10. Paal Gyula, kath. gymn. tanár.

— **Beküldetett szerkesztőségünkhez** egy városunkban a mult gazdasági társulat alkalmára megjelent korszerű és igen hasznos művecske: „Gyümölcsészeti levelek,” írta Száya Farkas r. kath. gymn. tanár, és kiadta a népnevelésnek áldozatkész barátja: Veszely Károly prépostunk. E kis füzetkékben rövidre vonva veszi a közönség a gyümölcsészeti és a szőlőművelés tudományait. Készen állunk a beküldött művek megvizsgálására. Készen állunk a beküldött művek megvizsgálására.

szerű gyakorlati nyelven és a leghíánytalanabb alapos-sággal. Fölöslegesen tartjuk bővebben dicsérni szakavatott gyümölcsész barátunk művét; ugysis potom 10 krajczárért mindenki birtokába juthatván, saját tapasztalásából tanulhatja azt becsülni, s ohajtjuk, hogy legalább a Székelyföldön — melynek viszonyaihoz főként van alkalmazva, egyetlen népiskola se nélkülözze e becses utmutatót.

— **Polgári iskolánk** két tanári állomására f. hó 15-én lesz a választás. A mint értesültünk, az iskolaszéknek módjában lesz jó és megfelelő erőket választani e fontos tisztekre, miután egy egész kis sereg pályázó jelentkezett. Ezek között hallottuk két irodalmilag ismert egyén nevét is: ez egyik Gergely Lajos, ki közelebből adta ki már harmadik nyelvtani művét „a magyar helyesírás szabályait;” a másik Lechner László, írói nevén Csatagi, kitől sok kedves szépirodalmi és filozófiai dolgozatot s önálló költeményfüzért ismer a közönség, s ki utóbb a szám- és természettan tanára volt a fehervári főgymnasiumon s közelebből a kath. papságból kilépett s most Pesten tudói szigorlatokra készül. E két ur mindegyik saját szakmájára pályázott, s véleményünk szerint becses acquisitiók lennének városunk ezen új képző intézetéhez.

— **A teli idényre** hozzánk szerződött szintársulat — mint értesültünk csak november 20-á körül jövend ide s mostanában éppen szervezkedéssel foglalkozik.

— **Csőtörtőkő** viradóra gyér pelyhű havazás köszöntött be nálunk! Gratulál a szűret...

— **Gazdátlan óraláncz.** Egy 14 arany súlyú férfi óraláncz mint gyanús árú foglaltatván le a városi rendőrség által, a kárvalott vagy tulajdoni jogot igénylő egyén azt kellő igazolás után a rendőrség ez idő szerinti vezetője Szarvadi Lajos tanácsos urnál találhatja meg.

KÜLFÖLD.

A „Times” legközelebbi száma George Pettertől egy levelet tesz közzé, melyben ez fejtegeti, hogy miért nyert a republicanizmus a legközelebbi időben oly sok tért, s azon feltételekre utal, melyek alatt „a korlátolt monarchiának még egy ideig kegyelem adatik.” A nagy monarchicus lap maga is csodálkozik azon, hogyan küldhetnek be, éppen hozzá, hasonló tartalmu levelet, melynek közlését azonban még sem tagadta meg, hogy ekként megmutassa, mennyivel szabadabb a vélemény-nyilvánítás Angliában, mint a világ bármelyik köztársaságában. Petter ur említett feltételei a következők: 1) A civilista megszorítása; 2) a felsőház gyökeres reformja; 3) a választói jognak kiterjesztése s a választó-kerületek helyesebb alakítása; 4) az államgyűlésnek teljes kiforgatása állami jogaihoz és viszonyaihoz; 5) hogy a nép jogai munkásképviselek által képviseltessenek a parlamentben. „Elgondolható, hogy a „Times” minő jó tanácsokkal látja el Petter urat feltételei miatt, melyek alatt egyedül akar megkegyelmezni az angol monarchiának.

Németország napról-napra halad az egység nagy művében. Tudjuk, hogy a háboru befejezésekor az egyes német államok között létrejött szerződés szerint az összes német haderő Poroszország kezeiben összpontosított. Hasonló történt a külképviselettel, minél fogva a badeni kormány diplomatiai képviselőit mindenik államáról visszahívta, mi a birodalmi alkotmány értelmében történt, mely csak egy Bajorországnak enged meg, hogy az öszbirodalom képviselete mellett még külön is képviseltesse magát, mely jogát azonban Bajorország legújabbban tényleg feladni készül. A bécsi, müncheni, stuttgarti és darmstadti, badeni követek már visszahívtak s már a svajczi követnek is kiadatott a visszahívó.

Konstantinápolyból írják, hogy ott jelenleg a tunisi fejedelem egyik küldötte tartozkodik, ki állítólag azért jött oda, hogy uralkodója nevében szerencse kívánatát nyilvánítsa a nagyvezérnek, és egyszersmind annak kijelentésére, hogy a tusi bey továbbra is a legjobb egyetértésben kíván élni a magas portával. A stambuli kormány majdnem naponként egy sereg hivatalnokot tesz le, és nevez ki helyökbe másokat. Albania helytartójává Mustafa Nazim Ferik pasa nevezetett ki.

Spanyolországban megalakult Malcampo elnöksége alatt az új kabinet, melynek programja valószínűleg közvetítő lesz.

A zágriabi „Narodna Novine” egy pamphletről tesz említést, mely a határ őrvidekhez a császári leiratra, „Egy szó a maga idejében” czimvel Belgrádban jelent meg, s a mely röpirat, egyebek között, a horvát népet királyja s a mai kormány a iránt való bizalmában kívánja megintatni s forradalmat előidézni.

A pamphlet ismertetője a következő panaszokat is idézi belőle: „Mi a magyarok alá nem akarunk jutni, míg hazánk ellenségével nem számolunk. A mód, a mint a Habsburgi ház királyai Horvátország és a Végvidék fölött uralkodtak: büntetett és bitorlás. Jelacsis bán és Suplikác tábornok megmérgeztettek. A 48-iki forradalomnak Andrassy volt a feje. A Végvidék szándékolt felosztása az Andrassy ügyes ármányainak műve, melylyel a szlávoknak akarnak nyakára hágni ép ugy Ausztriában, mint keleten s azok romjain egy nagy Magyarországot alapítani, melytől maga Oroszország is remeg.”

Távirati hírek:

Madrid, okt. 7. A kortes mai ülését Sagasta elnök egy beszéddel nyitotta meg, mintán Malcampo miniszterelnök kinyilatkoztatta, hogy tiszteletben fogja tartani az előbbi kormány programját s tiszteletet szerez az alkotmány iránt; továbbá, hogy a kormány folytonosan megtagadásokra törekedik, Kubára nézve pedig a közlebbi kongresszus politikáját követi.

Róma, okt. 9. Sardinia szigetén a személy biztonság napról napra csökken; a rablók valóságos ütközetekbe bocsátkoznak a rendőrökkel; gyakorta a kormány-közegek is megtámadtaknak.

zavargások ütöttek ki: fegyveres néptömegek szétűzik az ellenük küldött őrszolgákat, fosztogatnak s a fegyvertárat kirabolván, heves ellenállást fejtenek ki. Zágárból és Károlyvárosból két zászlóalj küldetett a zavargók ellen. Az elfoglalt munkások irányában végbevitt vizsgálatból kiderült, hogy az internationale Magyarországra akarta áttenni súlypontját. Nehány szélsőbali képviselő kompromittálva van. Konstantinápolyban heves földrengés volt, minden kár nélkül. Chicagóban roppant tűzvész dühöngött: a város kétharmada elégett.

VEGYES.

— **József főherczeg és neje** ő fenségeik oct. 7-én meglátogatták Deák Ferenczet az „Angol királynő” szállodában s kifejezve örömeiket Deák teljes felgyógyulása fellett hoszaban időztek nála.

— **Kossuth-tól** a berlini „Magazin” szerint tudományos munka fog megjelenni német nyelven: „A esilagok színváltozásáról.”

— **A londoni nemzetközi kilitást** m. hó 30-án zárták be: az egész idény alatt 1,142,154 látogatója volt.

— **Berlin f. hó 15-étől** kezdve egy sajtóságos módja jön divatba a reclame-hirdetéseknél. Az ottani színházak ugyanis — kivéve a császári udvari operaházat — Anonce-függönyöket léptetnek életbe, melyeket felvonások közt leeresztetnek a közönség elé, hogy onnan a legújabb és legérdekesebb művészeti s másnemű hirdetéseket, jelentéseket olvassák.

— **Sz. Somlyón** a megyei levéltárból 100 darab baromlevelet vett ki első-báni Papp László s azokat töle az nap el is lopták. A történetét visszaélések meggátolása szempontjából megjegyezzük hogy a baromlevelek 21311 számtól 21410 számig futottak.

— **„Szigetvár végerczel”-t** ábrázolja a „Magyarország és a Nagyvilág” kitűnő képes szépirod. lapunknak utolsó évnegyedi nagy jutalomképe. A kép valóban gyönyörű és remekül sikerült! Csak annyit kell mondanunk, ha valaki az egész évnegyed folytán czime eltevédeséből egyetlen számát sem kapta volna a gazdag tartalmu lapnak, s ha most e képet megkapta: kétszer annyit ért kapott mégis, mint előfizetési pénze volt! E lap igazán áldoz: megérdemli a legnagyobb mérvű pártolást!

— **A honvédmeház** alapkövének letétele Pesten, octob. 1-én végbe ment, melyen az 1848—1849-iki Pesten lévő honvédek, a pesti czéhek, országgyűlési képviselők, vidéki honvéd-egyletek küldöttei, s ezerekre menő közönség lobogókkal és zenekarokkal vettek részt. Vidacs János tartott beszédet. Az alapköve letéttettek az adakozók névsora Kossuth Lajos arcsképe, az 1846-diki Kossuth hírlapja, Budavár ostromának képe, egy drb. 1848-diki magyar arany egy honvédhuszár ábrázoló kép, az első parlamentáris magyar miniszterium arczkép csoportozása Gáspár tbnok arcsképe, Vetter tábornok érdemeje az aradi honvédegylet pecsétje a legöregebb még élő honvéd, Németh János ezredes arcsképe, az azelőtt való napon megjelent napi lapok egy-egy példánya stb. Magát az alapkövet Vetter, Gáspár s Németh bocsáták le a mélységbe. Azután 48 fehérbeöltözött kis leányka rakta le az alapköre koszoruit. Az ünnepély alatt zene és tarackok szólottak. A zárbeszéd Clemenis Gábor országgyűlési képviselő tartotta.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1871. október 16-ik és következő napjain a következők ügyek fognak nyilvános ülésben tárgyalatni.

I. Tanács polgári ügyben.

Előadó k. t. bíró Csergedy János.

Purcella Niculai és társ. Purcella Suica és társa e. 400 fttal i. Szatsvai Sándorné Dombi Anna ügyvéd Jakó Ferenc e. 1411 fttal 50 kr iránt Juga G. és fia Góller József e. számodás tétel i. Petrascu Magdalena Andrasiu Juon e. végrendelet megsemmíttése i. Masztig Márton Nuridsán Márton e. 181 fttal 20 kr. Farkasi Juon Zevedein Anna Gábor fekvők kibocsátása i.

Előadó k. t. bíró Lészai Lajos.

Kendeffi Sámuel és érdek társai özv. Kendeffi Farkasné e. a revindicalt havasok iránt ugyanannak Váralya Bucsum közsege e. egy 80 köblös föld kibocsátása i. br. Bánffy Polixena Szalbek Jakabné özv. Kendeffi Farkasné e. zálagos birtok kiérésztése i.

Előadó k. t. bíró Dr. Endes Gábor.

Konez Károli Máté Albert e. haszonbér megsemmíttése i. Lukács János Deppner György e. igazolási ügye. Minia Toma Ravéka Medián Juon e. 1671 fttal i. Schater Agnétha Schater Katharina e. lakház kiürítése i. Seivert András Drottlet János e. 26 fttal i. Filek József Hoffmeister Ferenc esődtömege e. zálog jog iránt Török János Kolozsmonostori r. kath. alapítvány e. 675 fttal 40 kr. kártérítés iránt Lamberger Romeo br. Nopcsa László esődtömege e. 112.000 fttal urb. kötvény i. Özevgy Buda Miklóné Makrai Rlára e. zárlat i. M.-Vásárhelyi ev. ref. főtanodának Mihály Károly és társai e. 9050 fttal iránt Sándor Gergely Szász József e. 546 fttal i. ugyanannak ugyanaz e. előjegyzés i.

Előadó k. t. bíró Décsi Farkas.

Szeredai Ignác Szeredai Terezia Pataki Sigmundné e. fegyverek átadása i. Bethlen Farkasné gr. Teleki

Roza gr. Bethlen Farkas e. 99.651 frt i. a Bonykai uradalom vételárának felosztása i. Popovits István Maurer Victor e. 136 frt 49 kr. i. gr. Kun László és neje gr. Bethlen Farkas e. 10. 500 frt iránt Nuridsán testvérek Daczó Ferencz e. kárpótlás kiutalása iránt Özevgy Cseke Józsefné Deési Mária Sebestyén Mihály és Domokos Antalné Sebestyén Irma e. 400 frt megfizetése i. Nyélka Niculaj Berese Jakob e. fekvőségek kibocsátása i. ugyanannak Szita Simion e. ugyanazért Bokor György és társai Geréb Kálmán e. 513 frt Récey Agnes Köblös Miklósné és társai a Récey Ádám csödtömege e. tulajdoni igényi.

Előadó k. t. pótbiro Dr. Dósa Miklós.

Dietrich Eduard és neje Fekete István e. házber felmondás és bérlettel elmozdítás i. Bessányi József Tokos Sándor e. 10 drb. cím tábla visszaadása i. Sauer Eliás Sándorné Betegh János e. ingóságok visszaadása i. Deflosi Márton Gergely Ferencz e. bérmegeztetés iránt Lakatos Mártonné Szabó Domokos e. 84 frt s járuléka i.

II. Tanács polgári ügyben.

Előadó k. t. bíró Dósa Dániel.

Mann Rudolf Simon György e. visszahelyezés iránt Szoboszlai György Gábor Mozes e. adosság i. Grünberger Sámuel Bodola Miklós e. adosság Schmirler József Placintár Mária e. agosság. Nagy Ferencz özv Szász Józsefné s részesei e. tulajdon kereset i. Tamás Gergely, Hadnagy János s. a. t. e. ugyanazért.

Előadó k. t. bíró Pipos Péter.

Itj Gergelyfi Borbé György Gergelyfi Judith e. kiskorú fia Samuelnek atyai gondozása és nevelése aláadása i. Simő Ferenczné Pál György János e. zálagos fekvők kiáltása i. Pap Marinka Trimus Gávriláné, Tyifor Juon és társa e. birtokháborítás i. Dekánó János Simon Péter e. kártérítés i. kártérítés i. Tár Dénes gondnoki ügye. Zilahi András Tnlbure George és társai e. kártérítés. i. Rigó András Balás András e. birtokháborítás. Nagy János Ganea George e. 120 frt. i.

Előadó k. t. bíró Elekes Pál.

Wagner György Bukur Patitua és társai et 160 frt kár Benedek Dénes alsó Szováth községében vesztett urberiségeiért megállított erdő és jegelő kárpótlás kiutalása i. Eczetes János Pap Mihail e. sommas visszahelyezés, i. B-isán Ilia és társai Baisnn Giliga e. egy zálogított föld visszabocsátása i. Szentiványi Antalné Imre Veronika Budaa Antal és részesei e. nászcavak kiadása i. Br Kemény Lajos Vájya Ignác e. 670 frt i. Todorfi János csödtömege gr Teleky Lajos gondnoka i. 1000 ftps válió i.

(Vége köv.)

A szerkesztő nyiltpostája.

A „Kelet“ t. szerkesztőségének: A Mikó Mihály megnyitó beszédjén talán nem saját tudósítójától vette? legalább az eredeti egyetlen példányu kézirat a mi kezünkben volt és gyorsíró nem észleltünk azon a gyűlésen. Különben örvendünk ha mi is szolgálhattunk. D. Bélának helyett: A fás szekérre elkerül a sor. Hagita: többször kérjük ellátogatni ide! köszönjük ezt is épen ad bumbum jött. Vajna E. urnak Seps-Szt-György: elintéztük.

Bécsi tőzsdei árkelet.

(okt. 12.)

5% metallique	56.50
5% nemz. államkölcsön	67.50
1860. államkötvény	95.75
Bankrészvény	761.—
Hitelrészvény	288.—
London	18.50
Ezüst	17.50
Arany	5.65
Napoleon arany	9.41
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	79.—
„ „ „ temesi	78.—
„ „ „ erdélyi	74.—
„ „ „ horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: RAPOLTY KÁROLY.

HIRDETME NYEK.

Hirdetmény.

Maros-Vásárhely szabad királyi város közönsége részéről köztudomásra juttatik, miszerint a főmeltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak 18.423. sz. alatt tisztelt engedélye folytán a Maros folyam II-ik ágán építendő egészen új hid kiépítése fölött folyó év szeptember 30-ra kihirdetett árlejtés nem sikerülván, a városi képviselő testület a feltételi pontok és felkiáltási ár némi módosításával egy újabb árlejtés megtartásának határ idejéül **folyó október hó 30-ik napját** tűzte ki.

Miről vállalkzni kívánók azon figyelmeztetéssel értesítenek, miként a felkiáltandó 12,000 forint 5%-án minden árlejtési kívánó a bizottmány kezeihez letenni köteles, — a nem helybeliek vállalkozási képességükről, erkölcsi és politikai maguk viseletéről hiteles bizonyítványt előmutatni tartoznak — megjegyeztetvén, hogy az előmérésben ezen hid építéséhez kijelölt eserfát — úgy a padlóknak való tölgyfákat is a város az erdőről ingyen szolgáltatja ki.

Az árlejtési feltételek, rajz, előmérés a tiszti háznál hivatalos órákban a főjegyzői irodában megtekinthetők.

A szabályszerűen kiállított írásbeli ajánlatok a szóbeli árlejtés megkezdése előtt elfogadtatnak.

(83) 1—3 A városi Tanács.

Sz. 430. 1871.

eln.

Árlejtési hirdetmény.

A nemes marosszéki törvényszék elnöksége részéről közhírré tétetik, miszerint ezen törvényszék hivatali és a börtöni helyiségek számára a jövő téli dényre szükségeltető 66 öl tűzi fa mennyiség beszerzése végett az elnöki irodában Maros-Vásárhelyt a piacz soroni „Görög-féle“ ház 1-ső emeletében **folyó hó 16-án d. e. 9 órakor** nyilvános árlejtés fog tartatni.

Az árlejtési feltételek az elnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Maros-Vásárhelyt, 1871. október 9-én.

(81) 2—3 Al-királybíró és törvényszéki elnök: Hajdu Mózsos.

Az erdélyi gazdasági vándorgyűlés alkalmára — mint tárlati ajándék — épen most hagyta el a sajtót a következő című füzetke:

GYÜMÖLCSÉSZETI LEVELEK;

írta: Száva Farkas; kiadta: Veszely Károly a „Néptanoda“ szerkesztője Ára 10 kr. o. é. Kapható a Wittich J. könyvkereskedésében.

(80) 2—*

(82)

ÁRJE GYZÉK

1—12

azon általános elismert háziszerekről, melyek több híres orvostudor eredeti vényei után készíttetnek, s melyek folytonosan kitűnő minőségben kaphatók

Fogarasi J. Demeter

fűszerkereskedésében, Maros-Vásárhelyt.

	frt kr		frt kr
Anatherin szájviz J. G. Popp bécsi fogorvostól kitűnő szer fogfájás ellen 1 üveg	1 40	Koch orvostudor növény czukorkái, köhögés és mellfájás ellen 1 nagy skatulya	70
Barry du Barry-féle Revalesciere 1/2 fontos adag	1 60	1 kis skatulya	35
1 " " " " " " " " " " " "	2 60	Korona szesz illatos moszdóvíz, ideg erősítő fejfájás ellen kitűnő szer 1 nagy üveg	1 25
Carlsbadi angol keserű liqueur 1 üveg	60	1 kis üveg	75
Citrom kenőcs tyukszem- és fagyás-ellen kitűnő szer 1 tégely	50	Mell-nedv fehér (Weisser Kräuter Brust Syrup) Dr. Hoffmannól Dresdában	1 —
Csukamáj-olaj (Dorsch Lebertrahn) kitűnő szer tüdő vész ellen 1 üveg	1 —	1 kis üveg	50
Engelhoff orvostudor gyógyerejű havasi növényből készült izom- és ideg essentiaja főképp rheumatismusban szenvedőknek 1 üveg	1 —	Moll-Seidlitz pora — gyomorgöres-, szivdobogás- és migrain ellen 1 doboz	1 —
Előpataki hajtó pezsgő porok gyomorgyengeség, étvágytalanság ellen 1 doboz	1 —	Növény szappany Dr. Borchardt fűszeres gyógytani növény szappanya 1 darab	42
Gölis orvostudor emésztési pora (Speispulver) 1 skatulya utasítással	84	Odontine Dr. J. Pelletier párisi orvostól kitűnő fog pászta 1 tégely	1 40
Hoff János-féle maláta készítmények u. m. Maláta kivonat (Malz Extract) 1 üveg	66	Pagliano florencezi orvostudor, világhírű vértisztító szirupja 1 üveg	1 40
5 üveg	3 20	Pastilles de Gomme köhögés elleni bombonok 1 skatulya	20
Maláta csokoládé 1 font	1 80	Patisson köszvény pamutja egy csomag	60
1/2 font	1 —	Rob-Laffeteur párisi Dr. Laffeteur világhírű vértisztító szere 1 üveg	4 —
Hartung orvostudor chinahéj olaja, megóvó a haját a korai szürkületől 1 üveg	85	Stajer-fűnedv (Steierisch Kräutersaft) köhögés, rekedtség, mellfájás és tüdőbetegség ellen 1 üveg	87
„ növény kenőcs, a hajnövés ujjá élesztése és tenyésztése 1 tégely	85	Santonin szeletkek geleszta celtli Dr. Calloud-tól 1 skatulya	20
Kiesow augsburgi orvostudor valódi élet essentiaja 1 nagy üveg	1 —	Sós borszesz (Mr. William Lee) utasítása szerint Rheuma-, fog-, és fül-fájás ellen 1 nagy üveg	80
1 kis üveg	50	1 kis üveg	40

Használati utasítás minden egyes czikhez adatik

Vidéki megrendelések, a csomagolás külön felszámításával posta utánvétel mellett telyesítenek.

Megrendelhetők továbbá minden nemű bel- és külföldi Ásvány vizek.

Nyomatja Imreh Sándor Maros-Vásárhelyt, az ev. ref főiskola gyorssajtóján 1871.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

768. 1871.

Hirdetmény.

Maros-Ludas községe vásárvám joga 1872-ik év január 1-től kezdőleg három egymás után következő évekre — árverés útján haszonbérbe fog adatni. Árverési határnapul **folyó év október hó 31-dike délután 3 óra** tüzetik ki, Maros-Ludason a községi irodában, hol az árverezési feltételek bármikor megtekinthetők.

A maros-bogáthi járás szolgabíróságtól Maros-Ludason, 1871. szeptember 22-én.

Deák Sándor,

(79) 3—3 szolgabíró.

Figyelmeztetés.

Gombos „erősítő-italára“

a földbirtokosokhoz és iparosokhoz.

Miután a munkások mezei s egyéb munkák közben többféle okokból **cholerát** hasmenést, vérhast, göresöt, hányást, hideglelést szoktak kapni, mi őket rendesen hosszú időre munkaképtelenné teszi: üdvös leendő tudomásukra hozni, hogy mind azon bajokat

Gombos erősítő-itala

által oly gyorsan lehet megszüntetni, hogy a szenvedőt még a munka színhelyéről sem kell eltávolítani. — Megelőzőleg szeszes italok helyett **naponként** két kanállal adva, a munkást ép erőben lehet megtartani.

Maros-Vásárhelyen raktár: Borsodi De-meter Lajosnál.

(72) 11—16